

Eerika Finell & Annukka Vainio

Koronavirusinfektoriski, työyhteisöön samaistuminen ja stressioireet sosiaali- ja terveydenhoitoalan työntekijöiden keskuudessa Suomessa

Tässä esityksessä tarkastellaan COVID-19-sairauteen liittyvän koetun riskin ja työyhteisöön samaistumisen yhteisvaikutusta stressioireiden esiintymistiheyteen terveydenhoito- ja sosiaalialan työntekijöiden keskuudessa Suomessa (N=1 279). Määrällinen aineisto on kerätty verkkokyselyllä kesäkuussa 2020 yhteistyössä TEHY:n kanssa.

Kaikkiaan 41 % vastaajista piti hyvin todennäköisenä omaa sairastumistaan COVID-19 infektiioon työssään tulevan kuuden kuukauden aikana. Vapaa-ajalla vain 12% piti sairastumisriskiä korkeana. Nuoremmat ikäluokat raportoivat korkeampaa työhön liittyvää sairastumisriskiä kuin iäkkäämmät. Kun kaikki taustamuuttujat oli otettu huomioon, kovarianssianalyysi osoitti, että ne vastaajat, jotka pitivät sairastumisriskiä suurena ja joiden työyhteisöön samaistuminen oli matalaa, raportoivat stressioireita useammin kuin ne, jotka pitivät sekä sairastumisriskiä että työyhteisöön samaistumista korkeana. Ensinnä mainittu ryhmä poikkesi merkitsevästi myös kaikista muista vertailuryhmistä (keskimääräinen ja matala riski, $p < 0,001$) ollen kaikkein stressaantunein. Arvioitu sairastumisriski ja ryhmään samaistuminen eivät liittyneet toisiinsa toisin kuin kirjallisuudessa on aikaisemmin esitetty. Johtopäätöksemme on, että työyhteisöön samaistuminen voi vähentää työntekijöiden stressiä tilanteessa, jossa työhön liittyvä terveysriski koetaan suureksi. Ryhmään samaistuminen helpottaa sosiaalisen tuen vastaanottamista ja useissa tutkimuksissa sillä on osoitettu olevan hyvinvointia parantava vaikutus. Korkean infektoriskin organisaatioiden ja instituutioiden tulisikin kiinnittää erityistä huomiota yhteisöllisyyden tukemiseen pandemian aikana, vaikkakin se voi olla myös poikkeuksellisen haastavaa.